

BUDAPESTA
9 Martiu st. v.
Dumineca 21 Martiu st. n.

Va eși joi'a și duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 13.

Nr. 20.

ANUL XVI.
1880.

Pretiul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni

Fiic'a primariului din Oradea-mare.

— *Novela istorica.* —

I.

Banuiel'a parintelui.

Modest'a noastră narațiune începe acolo, unde se termina comedile, la acelu altar al vietii preterate cu rosele fericirii, ce-l numim — casatoria.

În secolul al XVII-le, pe timpul domnirii turcilor în Ungaria, în Oradea-mare, care pe atunci joase unu rolu mare, în partea stânga a Crisului repede, ce taia în două acestu orasiu, se naltia aprôpe de acelu riu turbulentu unu castelu vechiu.

Când apucamu firul istoriei noastre, în salonele acelu palatu undulau în grupe pistrîite ôspetii adunati la cunun'ia ficeii proprietarului. Unu publicu de celu mai distinsu se întruni la acêsta solenitate. O farmecătoare ghirlanda de încântătoare dame magiare și române formá decorea acestui ôspetiu; dar între tôte margaritarul celu mai stralucitu, podób'a cea mai scumpa erá ênsasi mirés'a, candid'a Aurelia, unic'a fica a parintelui seu, veteranul primaru al orasiului.

Dêns'a erá nalta și svelta, o adevărata amazona de o rara frumusetia. Pe fruntea ei nalta erá imprimata energiá barbatésca, ochii-i vênети și schinteiatori erau mai periculosi decât sagét'a, și carmenii feței sale emulau cu farmecul diorilor.

Mirele ei, Ioan, erá chiar contrastul acestui esterioru. Finet'ia pelitiei lui, faț'a-i lipsita de barba și mustetie, aceste însemne ale barbatiei, i dedeau unu aeru femeiescu. Cu tôte aceste, si el erá frumosu, căci candorea etatii sale de 21 ani, îl împresurá cu unu farmecu dragalasiu, care stérniá amoru și invidia în tôte fetele.

Dar iéta se deschise usi'a, și întrá unu ôspe nou, unu june frumosu. El salutá ôspetii cu curtoasia fina, și începú sê converseze cu damele și cu barbati dîn giurul seu.

În scurtu timpu, el atrase atențiunea generala. Si nu fâra causa. Erá unu adevăratu cavaleru. Dîn ochii lui mari și negrii stralucia cordialitate și sinceritate, pe budiele sale jocá blândetia, încât fetele de nuna de sine-si riscara observarea, că tinerul strainu e o persóna fôrte simpatica. Tali'a lui nalta și robusta presentá unu erou de pe câmpul bataliei; dar totusi i lipsiá acea putere magica și misterioasa, cu care mirele erá provediutu în abundantia.

Dênsul apropiându-se de logoditi, Aurelia i întinse amicabile mână, dogenindu-l în gluma:

— Bine ai venit, Iulie Bordanu! Dta, cá vornicelu ar fi trebuitu sê vini celu d'ântâiu, și iéta esti celu din urma!

— Îmi ceru scusele, draga dsióra, — respunse Iuliu, — înse am fost împedecatu cu multe afaceri de mare importantia, chiar în interesul dtale.

— Sciu, sciu, scumpe amice. Multe îngrigiri ti-am casunatu, cá sê ne primesci mâne cu ospitalitate în castelul dtale situatu în calea noastră spre moș'a mirelui meu.

— Mâne! — suspinâ Iuliu. Pâna mâne au sê se întemple multe lucruri, despre cari dta nici nu visedi.

— Ce vorbesci, iubite Iulie? Me înspaimânti și stêrnesci în mine presimțiri fatale. Hah! dóra nu amenintia turcii tiér'a noastră, căci chiar acum s'a încheiatu tractatul de pace între regele nostru și sultanul, cá supusii lor sê se póta bucurá, de binefacerile paci.

— Mâne pe acestu timpu vei sci tôte, — respunse Iuliu, și întorcându-se către mire i dîse cu voce rece:

— Domnul meu! dupa cina voiu avé câteva cuvinte cu dta...

— Bunule Dumnedieu! pe di ce merge totu mai misterioasa și mai încurcata devine dram'a nuntei mele, — suspinâ Aurelia. Dar ôre unde întârđia tatal meu, cá prin binecuvântarea lui, sê me scutésca de nalucirile și pericolele ce me amenintia!?

— Tatalu dtale chiar te poftescé în odaia sa.

Aurelia neliniscita se departá iute și trecându prin mai multe salóne, în fine întrá într'o odaia laterala, unde gasi pe venerabilul seu parinte.

— Vino, iubit'a mea fica, — dîse cu blândetia bunul parinte prindiendu mân'a delicata a ficeii sale. Vino! voiesci a ascultá banuiel'a parintelui teu?

— Dulce parinte! cuvintele tale îmi sânt sacre și pretuite, poftescé dara!

— Aurelio! Tu credi, cá stai pe pragul fericirii, în usi'a paradisiului; înse în momentu acest'a destinatu pentru fericirea ta viitoare, trebuie sê te facu înc' odata atenta. Ai doi petitori, unu e Ioan, mirele alesu de tine; iér celalaltu e vornicelul, consangénul nostru dîn linia mai departata și dîn copilaria sa amicul vechiu și fidelu al casei noastre. Unicul fiu al unei familie române vechi, care de seclii stralucesce între fruntasii dîn Ardealu. Originea lui Ioan nu o cunoșce nimene; numele lui adi e fôrte respânditu în tiér'a noastră. Iuliu e unu tineru cultu, unu medicu învetiatu, cavaleru vitezu, plinu de merite, erou respectatu, acărui ânima e curata, candida, cá stéu'a de auru

ce o porța în scutul seu de nobilitate, dar despre erudițiunea, faptele și meritele lui Ioan nu scimu alt'a, decât ce ne povestesc dânsul laudându-se. El se pare a fi mai multu o muerotca îmbracata în rochia, decât unu erou. Apoi ôre poti fi tu convinsa despre simțimentul lui nobilu, căci numai de sîese septemâni îl cunosci? Scii tu ôre, că nu-l amagesce pomp'a și avuți'a, cari le speréza prin mâ'n'a ta?! Din contra, Iuliu, din tineretiile sale cercetéza cas'a nôstra, și nici că-i pasa de avuți'a, ce o avem, căci el e de dîece ori mai avutu decât noi, ci numai amorul curatu l'a atrasu cătra tine. Multe a vorbitu și Ion despre moșiile sale, și înca și mai multe despre învingerile sale; înse tôte aceste au fost neluciri, căci nici odata nu le-a probatu. Oh! iubit'a mea fiica, înainte de ar resună de pe buđitiile-ti dragalasie juramântul vecinicu, cugeta bine ce faci!?

— Dulce parinte! — respunse Aurelia cu lîmîsca, — primesce sarutarea mea de mîna pentru îngrijirea în timpul de optu-spre-dîece ani, pentru crescerea, bunavointi'a și iubirea parintiésca! Îti mulțiamescu, că m'ai facutu atenta în momentul sublimu al vietii mele, și te rogu să nu-mi condamni ânim'a, dăca-ti declaru sinceru, că eu iubescu pe Iuliu cu iubire fratiésca. Recunosc, că geneologi'a lui splendida, meritele, sciinti'a și avuți'a lui întrecu, pe cele ale alesului meu; înse, amorul curatu al meu numai Ioan l'a stêrnitu. Cu el voiu să traiescu într'o coliba de cerșitoru, séu într'unu palatu regescu! . . . Al lui voiu fi în eternu, pâna ce me va iubi fidelu!

— Fia dara, — dîse parintele întristatu, căci dânsul presintă ceva funestu, — nu voiescu a face sila ânimei tale, nu voiescu a-ti înveninâ momentele entusiasmate ale fericirii tale. Fia binecuvântatu legamântul teu, și ângerul teu pazitoru să veghieze asupra ta!

II.

Intrig'a demonica.

Să aruncâmu o privire în trecutul lui Ioan!

În comitatul Bihorului, în partea de cătra nord-ostu, între paduri dese, se află o cetățue cu nesece muri massivi, cladita în timpul narațiunii nôstre de Selim pasi'a, despotul plaiului. De acolo el de multe-ori făcea excursiuni dușmanose, despoia poporul neaperatu, și — încarcatu de jafuri — se retragea ierasi în cuibul seu.

Înse pacea încheiata între regele Rudolf și Sultanul puse stavila aventurilor lui nerușinate, și dânsul — de si eră cumnatul Sultanului — nu cutezâ de aci înainte să mai atace poporul cu glôtele sale, temându-se să nu calce mandatul severu al Sultanului seu.

Dânsul sîdea pe sofa și fumâ morosu din ciubucul seu, unu eununcu tineru alungâ muscele din giurul lui.

— Fulgeru și tresnetu! — murmurâ mîniosul betrânu, — chiar când aveam poft'a să-mi cercu placere în sânge și resboiu, iéta Sultanul a încheiatu pace, că să fiu mistuitu de necasu și de urîtu. Oh! de-asiu fi primitu numai cu vr'o dî mai târdîu scirea despre încheierea pazei; acuma nu m'asiu necasi aci singuru singurelu plinu de amaraciuni!

— Stapâne, dispretiuesci rosele haremului, cari emuléza a-ti alungâ norii de pe frunte. În daru salta dara nimfele circasiane și indiane, zimbindu și cochetându dragalasîu, în daru cânta melodii de Syrene, fetele Arabiei: domnul lor nu le vede, nu le aude, și rămâne rece la desvoltarea tuturor graciilor lor.

— Ce-mi folosescă acésta desfrênare urîta, acésta cochetaria nerușinata, acestu servilismu linguși-

toru?! Tôte stêrnescu în ânim'a mea numai dispretiu! Eu dorescu o fiintă cu totul opusa acestora, o femeia eutezătoare, unu spiritu cerbicosu, unu ângeru demonicu, care să-mi reverse farmecul amorului cuceritoru, dar care să-mi întimpine dorul cu sagetile periculose ale ochilor sei nimicitori. Ah! mi s'a urîtu de acésta vietă de îmbuibare, unde amorul mi se ofere din sinuri molatice; vreu resistintia, vreu lupta, căci numai aceea pôte să aiba valóre mai durabila, ce rescumperâmu scumpu!

Eununcu stetea uimitu, și pasi'a continuâ :

— Înainte cu câteva septemâni facui o excursiune pâna la Orade. Acolu zarîi o astfel de femeia; la zarirea ei ânim'a mea tresari. Ea tocmâi plecă la vênătoare, încungjurata de o mulțime de cavaleri și dame. Oh! de ai fi vedîut'o, calarindu cu grația, în costumul ei lungu de catifea, care fluturâ fantasticu în aerul ce-l sarutâ; și o fi vedîutu apoi la vênătoare, ce curagiu barbatescu a probatu făcia de unu gliganu, pe care sôrtea-i nenocita l'a condusu în drumul ei: de siguru devinia și tu prinsonierul ânimei sale că și mine. Recunoscui la momentu, că fără dâns'a nu potu să traiescu, că trebuie s'o am; decisei dara, că mâne o voiu rapî și o voiu pune regina în haremul meu, peste tóta avuți'a mea, peste toti sclavii și sclavele mele. . . . Înse, iéta, chiar adi primii decretul Sultanului, în care opresce sub pedépsa de mórte a turburâ pacea încheiata. Stau să nebunescu de mânia! Dăca celu putînu dâns'a ar fi vr'o féta saraca, de origine obscura, ale carci vaiete nu le aude nimene, asiu comite atentatul; înse cum să ofensezu pe parintele ei, care e primariul Oradei, barbatul favoritu al regelui! . . . Vestea rapirei ar ajunge și la tronul din Stambul, și inimicii mei de siguru s'aru folosi de ocaziune, că să me lipsésca de grația Sultanului!

— Și totusi, trebuie să cautâmu unu mijlocu, — observâ eununcu, — prin care să-ti realizezi dorint'a. Cu ori ce pretiu trebuie să o rapimu, căci tortur'a acésta consumătoare ti-ar casună continua nendestulire, și — prin urmare — o vietă sarbeda.

— Ai dreptate, Suleimane. De dîuce septemâni me svêrgolescu pe sof'a acést'a, tîesându deosebite planuri, pâna în urma privirea mea s'a opritu la persón'a ta, și iéta că am aflatu planul.

Eununcu priviâ uimitu la stapânul seu.

— Da, da, scumpe; tu vei fi Argilul acestei Ile-ne încântătoare, pentru că esti unu modelu de frumsetia barbatésca, celu mai seducatoru Adonis pentru femei. Afara de acést'a, vorbești perfectu limbele de aice. Va să dîca, ai tôte atributele spre a puté escutâ cu succesu planul meu. Acesta, ti-o spunu din capul locului, e periculosu; dar apoi și recompens'a va fi corespundietóre. De-mi vei aduce idolul ânimei mele, te voiu recomandâ de eununcu primaru în serailul Sultanului, o demnitate nalta acést'a în imperiul turcescu.

— Ah! a me redicâ din pulvere pâna la tronu, a deveni umbr'a Sultanului, a traî și a domni în nimbul acestu seducatoru! Ah! acésta remunerațiune ar fi în adeveru satisfacițiune deplina pentru atâte suferintie și dureri ale sufletului meu.

Si ochii tinerului eununcu schinteciau că focul la aceste cuvinte.

— Îti juru pe Choranu, că-mi voiu tîné cuvântul, de cumva vei reeși a mi-o rapî, — dîse Selimu cu voce solemnă. Si acum haide! Ia-ti bani, câti îti trebuiescu. Si apoi iéta planul meu! Presentéza-te cu cea mai mare pompa, cu nume de nobilu, fă curte junei fete,

cuceresce-i ânim'a, cere-i mân'a, si apoi — cununatu cu dâns'a — s'o aduci la mine!

— E bine! Dà-mi patru servitori fideli, apoi sbiciuesce-mi totu corpul, si-mi ranesce braçiele!

— Cum astá, Suleimane? Urmele sbiciului nu te vor pré recomandá la o femeia tinera.

— Lasa-me sè facu dupa planul meu, si fii siguru, cà voiú isbutí! Din sângele meu versatu va resari fericirea mea; ier urmele sbiciurilor le vom acoperi cu orduri si cu mânilé mele ranite voiú direge acusi imperiul osmanilor.

— Ajute-ti Profetul! — dîse Selim îmbraciisîndu-l. Du-te si te rentorce învingatoru! Voiú numerá cu nerabdare dílele, càci te voiú așteptá cu doru ferbinte!

Si Suleiman eși spre a face pregatirile pentru punerea în scena a unei intrige demonice.

(Va urmá.)

L. B. POPU-SELAGIANU.

Stráinu l.

*Tu passes, tu fuis, et je meurs.
Béranger.*

Unda usiurica dute 'n a ta tíera,
Cântecul te chiama, valea cristalina
Te îngâna linu cu bórea cea de séra,
Ceriul este dulce, dute unda lina!

Eu stráinu, cá flórea, ce se transplantéza
Sub o alta zona, când viétí'a-i dulce,
Când o stea-i luceste, când o cercetéza
Bórea si în sinu-i róua când straluce;

Pe aceste tíermuri te așteptu pe tine
Unda usiurica sinul când me dóre,
Sè me desfeteze, si sè me aline
Ale tale síópte cu plapând'a flóre;

Sè tramitu prin tine dulce salutare,
Unei nimfe blânde 'n tíer'a mea dorita;
Si o lacrimióra, sè-ti dau la plecare,
Sè o duci cu dragu la mam'a mea iubita.

Íti opresci tu cursul, asiá-mi se pare,
Dóra sè me scapi vrei, precum scapi o flóre?
Ci o, ilusiune! Cursul teu dispore.
Tu sbori, treci. cá visul; peptul reu me dóre!

Unda usiurica dute 'n a ta tíera,
Cântecul te chiama, valea cristalina
Te îngâna linu cu bórea cea de séra,
Ceriul este dulce, dute unda lina!

TEODORU BOTA.

Cum mânâncea popórele.

Printre diversele semne ce aréta gradul de cultura si naționalitatea popórelor, modul cum ele mânâncea este unul din cele mai sigure, din cele mai potice.

Cu cât omul este aprópe de starea selbateca, cu atât modul seu de a mânca se apropia de a animalelor. Cá si animalul mânâncea cu lacomia, neceréndu dela hrana de cât potolirea fόμεi sale. Numai fόμεa îl smulge din toropél'a sa si-l împinge a-si cautá hrana. Pentru acésta n'are alte mijlóce de cât vênatul si pescuitul. Dar, vênatul si pescuitul fiindu supuse

greutáti anutimpurilor, condițiunilor temperaturéi, vântului, la o mulțime de alte circumstantie, resulta de aci cà omul selbatecu mânâncea la întemplare si nu póte stabili nici o regularitate în mâncárilé sale.

Regularitatea în mâncári este prim'a simptome a civilizatiunii. Ea presupune în adevéru óre-care armonia în esistentia si prin urmare unu calculu reflectatu. Ea se desemnéza mai ántâiu la popórele nomade, viétí'a raticitóre implicându deja deprinderi periodice reclamate atât de instalarea chiar fugitiva a pasiunilor, cât si prin necesitatea de a mulge animalele la timpul oportunu. Acésta regularitate se accentuéza mai multu la popórele agricole. În fine, cu cât se desvólta civilizatiunea, mâncarea la óra ficsa devine aprópe o lege sociala, ómenii dedati la lucrárilé inteligentiei séu a materiei fiindu obligati de a-si împartí timpul astfel cá sè satisfacá proporționalu esigentiéle sarcinei lor si escitatiunile apetitului.

Peile-Roșie din America au obicínuitu dóue mese pe dí: un'a diminetí'a, fórte usióra, alt'a sér'a, fórte bogata. Mâncarea lor se compune din carnuri ferte, de mamaligi, si, cá bucate de lúcsu, din câne friptu si piurea de mazere. Aceste popóre, ascultându de instíntu mai multu de cât de rațiune, n'au prevedere. În dílele de abundantia se ghiftuescu; se invita între amici si vecini, si femeile si fetele, cari de obicei nu mânâncea cu barbatii, asista la acele ospetie estrordinare.

Acésta aduce lips'a. Peile-Roșie o supórta cu stoicismu. Atunci nu au de cât o mésa; si se vedu ducéndu-se veseli sè se culce, cu pântecele desiértu, adese timpu de mai multe díle.

Popórele africane, traíndu din produsele agriculturéi si a creșcerii vitelor, mânâncea totu la óre ficsé. În tíerile dela Acra, Sierra-Leone, Loango, se facu dóue mari mese: prim'a înainte de amédia, între 10 si 11 óre, a dóu'a càtra 6 óre, la apusul sórelui. Senegambienii au o mésa mai multu: un'a sculându-se, a dóu'a la amédia, a trei'a la 11 óre sér'a.

Sculându-se odata cu sórele, negrii din Cuba se punu imediatu la lucru. Apoi dejunéza la 8 óre, prândiescu la amédia si cinéza la 6 óre; cin'a este més'a lor principala. Plantatorii chinesi din Pang din insul'a Principelui-de-Galles, tratéza pe selavii lor totu astfel. Déca díu'a de lucru impietéza asupra noptii si prin urmare se scóla mai târdíu, órele de mésa se proporționéza.

În evul medíu usul generalu ficsá prândíul la 11 óre si cin'a la 6 óre. Putín câte putín se întârdíia prândíul pâna la amédia si chiar pâna la 1 si 2 óre; cin'a pâna la 8 óre.

În orasiéle maritime a Germaniei, cá si pe tíermii Rinului, clasele bogate dejunéza la 10 óre si prândiescu la 4 óre.

Rusii bogati mânâncea cá Francesii si la acelesi óre. Cât despre Rusii remasi fideli obiceiurilor indigene, se marginescu la 2 mese mai multu séu mai putín solide, la cari adaugu o consumare neterminata de ceșce de ceaiu.

În Suedia si Norvegia, în Suedia mai ales, mesele sânt fórte multe. Sub pretecestu de cafea, de dejunu, de prândíu, de gustare si de cina, se punu la mésa de 5 séu 6 ori pe dí: la sculare, la 10 séu 11 óre, la 2, 4, 6 si 9 óre. Cam acelesi obiceiuri în Danemarca. Totusi Danesii mânâncea mai greu de cât Suedesii; ei beau si mai multu, dar putíne licoururi forti, ceea ce esplica la ei lips'a aprópe completa de beția.

(Va urmá.)

L. L. D.

S A L O N U :

Calindarul septemănei.

Dîu'a sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor si serbatorile.	Sorele resare	Sorele apune
Dumineca	9	21	† SS. 40 Mart. din S.	6 0	6 0
Luni	10	22	Mart. Cuadratu.	5 58	6 2
Marti	11	23	P. Sofroniu P. Ier.	5 56	6 4
Mercuri	12	24	Cuv. P. Teofanu.	5 54	6 7
Joi	13	25	P. Nichifor Patr. C.	5 53	6 8
Vineri	14	26	Cuv. Benedictu.	5 51	6 9
Sambeta	15	27	Mart. Agapiu.	5 49	6 11

Teatru român în Bucovina.

Cernauti, 10 martie.

Conform promisiunii mele, ieta ve relatezu, dle redactoru, despre succesul reprezentatiunilor teatrale, date aice de dl I. C. Lugosianu.

Densul a jucatu de doue ori în teatrul germanu, cu unu succesu escelentu, atât moralu cât si materialu; unu singuru Român din Cernauti, dela celu mai mare boeru, pâna la unicul studentu, n'a lipsitu dela aceste reprezentatiuni.

La reprezentatiunea a dou'a cass'a s'a vëndutu tóta. Multi au disu, ca asiã plinu n'a fost teatrul Cernautilor nici odata. Par ca unu cursu electricu 'ar fi stêrnitu tôte spiritele amortite d'a asistã la aceste triumfuri ale limbei române.

Viu mișcatu si cu cea mai mare bucuria ve anunciu, dle redactoru, ca sentimentul de naționalitate înca totu mai existe în Bucovina. Când dl Lugosianu ni-a reprezentatu „Curcanul întorsu dela Plevna“, Românii atât au fost de entusiasmata, ca la ivirea lui pe scena l'au tînutu 5—6 minute numai în aplause si bravouri, ier la finea piesei, studentii i-au oferitu o cununa de lauri cu tricoloru român si alte numerose obiecte prețioșe din partea publicului.

Dl Lugosianu a marturisitu, ca unicele momente fericite de când este actoru, de vr'o 6—7 ani, le-a avutu numai aici în Bucovina, unde în tôte partile a fost primitu cu cordialitate si cu interesu chiar si din partea strainilor.

Dsa m'a si rugatu se esprimu pe paginile acestei foi ferbinte sale multiamiri pentru spriginul cu care a fost onoratu, pentru interesul ce i s'a portatu si pentru amabilitatea cu care a fost primitu în Bucovina.

Totu-odata m'a asiguratu, ca îndata-ce i va permite timpul, va satisface dorintia Românilor d'aice, d'a se rentorce cu o trupa.

De aice, dl Lugosianu a mersu la Sucéva, fiindu rechiamatu de publicu, si acolo — precum aflu — a mai jucat de trei ori în presintia unui publicu numerosu.

Românii din Macedoia începu se renvia. Dl Lugosianu are de cugetu se mérga a jucã si acolo, cãci numai acea parte românesca de pamentu a remasu ne-cautata de dsa.

Cor. ord.

Balul din Sibiu.

— La 13 martie. —

În fine, dupa multa așteptare, avuram ieri si o petrecere de dantiu românesca.

Balurile române sînt foarte rari pe aici. Din ce

causa? me veti întrebã. Nu sciu anume. Nici nu voiu a sondã causele, cari ne retinu dela asemeni conveniri. Acele s'aru puté delaturã pré usioru. Dovéda petrecerea presenta, care a reușitu peste așteptare. Au participatu óspeti chiar si din afara. Petrecerea a fost forte vesela. Si nici se putea altfel.

— Ce nunciu încântatoru de primavéra! — esclamá amicul meu suridiendu.

— Adeveratu, — adause unu altul preãmblandu-si ochii asupra fragedelor viorele, cari se leganau dragalasiu pe dinaintea nostra.

— Sînt farmecatori acesti seducatori ângerasi, — reflectã al treilea cu aceeași multiamire. Cãta tandrétia, ce bucuria tainica straluce pe faci'a acestor sirene, dintre cari forte multe, astadi, pentru prim'a óra aparu în mijlocul acestei sale!

Constatãndu aceste, nu putemu retacé cu durere, ca ordinea de dantiu n'a cuprinsu de cât doue jocuri românesci: „Hor'a“, care nu s'a jucatu, nu sciu din ce cauza, si „Roman'a“, care a fost pusa numai odata. Unde a remasu „Hatiegan'a“, unde „Ardelean'a“? Óre nu sîntemu datoru a ne cultivã si noi jocurile naționale, ca alte națiuni?

Ce privesce „Roman'a“, de asta-data, a fost jucata binistoru, dar totusi i-a lipsitu grația si farmecul majestaticu, cari sînt proprie numai ei. „Roman'a“ face furóre în ori-ce sala de balu, înse trebuie jucata cu precisiunea receruta. Pasii, învêtirile, complimentele trebuie se fia mesurate cu tactul muziceii. Când jucatorii facu doue învêtiri în locu de un'a, când de es. la figur'a a III unii jucatori lasa pe dame în mijlocu, séu unul privesce, ce face celalaltu; când, în fine, în mijlocul figurei încéta music'a din caus'a ca parechile n'au urmaritu tactul esactu, atunci tóta impresiunea buna devine ilusoria.

„Roman'a“ merita si trebuie se fia studiata bine din partea acelora, ce vreau se o jöce. O descriere perfecta a acestui jocu nobilu se afla în „Familia“ nr. 2 din 1872, la care reflectãmu pe junii nostri.

Venitul curatu, dupa cum se aude, face apröpe 100 fl.

Cor. ord.

„Cisl'a“ si ceva la adres'a domnișórelor române.

Oravitia 15 martiu.

Onorabile dle redactoru! Aséra si pâna cãtra dîna am luat parte la o petrecere stralucita românesca. Reuniunea de cântãri de aici si anul acest'a, ca în alte rënduri, a arangiatu unu balu mascatu cu producțiunea corului în coruri comice, unu „Juxabend“ séu „Narrenabend românescu“ — cum se dice pe la noi si pe la Oravitia. Si-au batutu capul învetiatii de pe aici, cum se boteze pe românesce acésta nemtieria, înse n'au nimerit'o înca nici unu; cea ce vine de acolo, cumca astfel de lucruri nu se potu încuseri cu naravurile românilor, si noi cei nemtiti de pe la orasie, multu va trebui se facemu netoții de estea pâna ce le-omu puté românisã, ba mai credu, ca ne-omu lasã de ele cu vremea, fiindu ca nu se lovescu cu caracterul naționalu românescu, totu în taina!

Balul mascatu si producțiunea corului a reeșitu de minune — nu e vorba. Cass'a s'a împlutu bine, corul a escelatu ca totu-de-una. Dintre piesele produse „Botezul“ este o piesa nemtiésca tradusa pe românesce si a reeșitu cât pentru cântare si mascherada forte bine, improvisatiunea lui „Belcebut“ înse putea se se întocmésca — dupa parerea nostra — si mai bine; mósi'a putea cu o sfânta † rescumperã pruncul, avea

Tieranca româna.

altu efectu. Culmea petrecerii a fost înse „Cisl'a“. Autorul ei asemenea se poate bucura de rezultat. „Cisl'a“ este compozițiune originala. Dl C. G. Porumbescu se vede, că este nu numai unu compositoriu eminentu de musica, ci si autoru bunu. Niște sateni betrâni tînu sfatu despre împartîrea câștigului, ce prin Bucovina se chiama de pe polecesce (?) „cisl'a“. Betrâni dau câteva ghiolduri morale jidovilor si apoi hotarescu, cumca banii, ce i-au câștigatu — sè-i bea, sè-si faca câta chefu — dupa cum faceau si parintii — ierte-i Ddieu! Firesce aceste tôte se cânta, acusi în quartetu, acusi în solo, si amu avutu rar'a placere a audî dela coristii nostri odata si o piesa mai mare musicala de unu timbru adeveratu românescu. Meritul dlui Porumbescu este de a apucá cu istetîme melodii românesci si a le adaptá la obiectul seu.

Amu dori, cumca compositorii români peste totu sè studieze cât de multu cântecele poporale românesci si din tôte tînuturile, căci numai asiá potu contá la o valóre permanenta atát la noi cât si la publicul străinu, carele e rapitu de melodii'a cântecelor nòstre si bucurosu s'ar apucá vre-unu „maestro“ — precum a voitu si Offenbach într'unu rëndu, sè le compileze într'o opereta séu opera românescă, dar nu s'a aflu cine sè-i dea materialul.

Sè nu uitámu de adeverul, că precum în literatur'a beletristica — literatur'a poporala trebuie sè formeze fundamentul, că sè putemu cladí unu edificiu solidu, întocmai asiá este si la musica, pentru a se puté popularisá, si pentru că sè aiba o valóre întrênsca. Trebuie ascultate si luate în urechia mai ântâiu doinele ciobanului românu, si apoi „sonatele“ lui Beethoven ori „operele“ lui Wagner.

Dl Porumbescu, care are în lucrare „cântecele studentilor“, de siguru va tîné contu de ce spunemu, si fericé de le va urmari în tôte lucrările sale.

Dorimu că dl Porumbescu sè devina acea pe terenul muziceii naționale, ce a devenitu compatriotul seu Marianu pe terenul literaturii poporale, perenu.

Mai am sè discutatu si unu reu, ce s'a vîritu în societatea românescă pe la noi.

Nu este ocaziune de vr'o petrecere séu convenire, unde sè nu te mahnesci de o trista aparintia în viétii'ă nòstra sociala.

Tinerii nostri români, haru domnului, facu cum facu pe la institute si chiar straine, si cu multa truda își invétia si vorbescu limb'a — binisioru, macar că toti suferimu de pecatul a nu fi pastratu din cuvintele irisi românesci si din frasele si proverbele meduóse, ce le-amu audítu pe acasa dela motântanii nostri de sateni — nimica; într'acea fetele nòstre nu numai că neglegu studiul limbei, ci îl ignoréza cu totul.

Sè vedi, frate, vini dela școli din străinetate, setosu sè audi glasul dulce maternu mai dulce sunându de pe buzele frumoóse ale domnișórei cutare si cutare dela satu, cu care te-ai jucatu în nesipu, citatele cele mai frumoóse din Alesandri, Bolintineanu, Sierbanescu si altii, din câte unu cântecu poporalu le memorizezi, că sè le aplici la adres'a — domnișórei, cu firmul propusu, că déca affi audíu : tai calul lînga ea, si te faci ei sluga pe viétia. Când, ce sè vedi! cocón'a nu scie séu nu vré sè vorbésca românescă; iti despretiuesce ce ai mai dragu!

Asiá pica apoi tinerii români din ceriu si întorcu spatele; iera domnișórele nòstre afla, că junimea nòstra e mocana; cum sè si póta cineva vorbí limb'a, ce aprópe asiá o vorbesce si slug'a si cristanusiul tatii! si critisându pe limb'a lui Schiller si Heine — acusi mai apoi — dupa prospectele ce ni se dau pe

a lui Petófi, Vörösmarty, s. a. îmbetrânescu séu se marita dupa câte o siócatia de némtiu; si si în chipul acest'a multa sudóre a românilui îngrasia pe straini.

Adeveru, adeveru graescu voué fete de români, pâna ce nu veti luá cultura românescă, tinerii români mai de-a firea — ve vor urí; si mereu cu totii ne vom repune . . .

Cor. ord.

Cronic'a lunei.

Diet'a desbate bugetul ministeriului de interne. Într'aceste, marti, s'a pusu la ordinea dñlei proiectul de lege pentru prelungirea provisorului în comitatul Severin, prin care s'a cerutu prelungirea aceluia înca pe unu anu. Br. Liphay a propusu că acela sè se prelungésca numai pâna la finea anului curentu, George Ioanovicu a spriginitu acésta parere; Tisza a respunsu, că nu mai este timpu fisicu d'a se puté regulá pâna la finea anului relațiunile de acolo, dar a promisú că în lun'a lui oct. negreșitu va subșterne unu proiectu de lege în privint'a ast'a. Dl George Popu asemenea a luatú cuvêntul, si a dîsu, că déca guvernul nu e multiamitu cu trebile din Severin, apoi dñeu locuitorii de acolo sînt si mai putînu multiamiti; ministrul-presiedinte a calcatu în picióre naționaliátile, dar cu ele dimpreuna a nimicitu fericirea tuturor popórelor din tíera, încát magiarii emigréza în America, ier români si secuii se ducu în Dobrogea; acést'a probeza, că în tíer'a acést'a nu se póte unu singuru soiu, o singura naționaliitate, fericí séu nefericí, — ci numai la olalta tôte popórele din ea; déca ar urmá acea mare nefericire, că dupa Tisza sè vina la guvernul Grünwald, atunce si unu guvernul muscalescu ar fi posibilu, ma acesta ar fi o urmare naturala a sistemului dsale; polític'a administratiónală a lui Grünwald s'a si ilustratu în Severin, unde — începêndu dela capul comitatului, pâna la celu din urma cancelistu — s'au importatu totu niște magiari, cari nu sînt profeti în patri'a lor, — si iéta dnii Grünwald si Tisza se potu bucurá dimpreuna de rezultatul activitáti acelora; nu primesce proiectul, ci face contra-propunerea, că articlu de lege XLII din 1870 sè se aplice numai decát si în comitatul Severin. Majoritatea a primitu proiectul guvernului. La 18 l. c. s'a începutu desbaterea bugetului ministeriului de finanțe.

Dl I. C. Bratianu a fost fórte bine primitu la Viena. Br. Haymerle a conferitu cu dsa o óra si jumetate în modul celu mai simpaticu, dupa care a fost primitu în audientia de cátra Maj. Sa. Din incidentul acestei caletorii, „Pester Lloyd“ publicá o notiția fórte magulitóre pentru dl Bratianu si pentru armat'a româna, care tocmai acuma se sporesce. A dóu'a dí dl primu-ministru românu a plecatu la Berlin.

Camer'a deputatilor României a votatu în șiedint'i'a dela 1/13 martie proiectul de lege pentru înfiint'area unei bănci de scómpu si circulațiune, pe care o schitiáramu în nrul trecut.

Cestiunea Arab-Tabiei. Guvernele înca confezéza despre cestiunea Arab-Tabiei. Propunerea Rusiei de a deslipí Arab-Tabia de Români'a are la puteri totu asiá putîn prospectu de reușita, că si la direct'a intervenire pe lînga Români'a. Fortarét'i'a va fi tînută cá româna. Pe lînga acést'a s'a propusu o alta linia de granitia, care difera de aceea a celor dóue comisiuni. Români'a înse este contra acesteia.

Turcia a facutu o nóua bancruta de statu, nu scimu a cât'a. reducêndu monetele de hártia si cele de metalu, batute de dên's'a, cu 55 respective 50%. Acésta înca nu va ajutá nimicu, sînt numai convulsiiunile unui statu muribundu.

Literatura si arti.

„**Luminatorul**“, diuariul politicu din Timişoara, redactatu si edatu de dl avocat Paul Rotaru, (proprietaru dl M. Dreghiciu,) a aparutu. În lun'a prima va eşi numai odata pe septemâna, căci redacţiunea a anuciatu din gresiela pretiul pe o luna numai cu 35 cr., pe când acela este cam 67 cr., si pentru că redactorul numai acuma s'a sculatu din o bóla grea. Noul diuaru se servese că motto de cuvintele „Românului“: — „Luminéza-te si vei fi!“ — si „Voiesce si vei puté!“ Pretiul pe unu anu este 8 fl., pe jumetate de anu 4 fl. I dorimu prosperare si viétia îndelungata!

Opera româna. Cetimu în „Lyr'a Româna“, că betrânul maestru Flechtenmacher, căruia teatrul românû i datoréza sacrificiul a 31 de ani, în care timpu a compusu mai tóte bucátile musicale, cari s'au cântatu si se cânta înca pe teatrele naţionale române, va dá la lumina pentru anul viitoru o opera în 3 acte intitulatu: „Fét'a dela Cozia“, cu care voiesce a-si terminá carier'a, retragându-se din funcţiunea de maestru compositoru al Teatrului Naţionalu din Bucuresci. În locul lui se díce, că va urmá dl G. Stefanescu.

Piese musicale noue. Nr. celu mai nou (11) al „Lyreí Române“ contíne si pies'a: „Adu-ti amínte!“ polca francesa, de Dimitrie D. Vorias, dedicata dsíórei A. P. — La Tábornsky si Parsch în Budapesta a aparutu: „Magyar népdalok“, pentru patru mâni, de C. Thern, pretiul 1 fl. 20 cr. — La Fr. Pirnitzer în Budapesta a eşitu: „Aus den grünen Bergen“, valsu, de Alois Reimprecht, pretiul 1 fl.

Ce e nou?

Maj. Lor regele si regin'a au primitu la 18 l. c. la miédiadi în Viena deputaţiunea corpurilor legiuitoare ale Ungariei, tramisa a interpretá felicitările tierii la fidantierea moştenitorului de tronu Rudolf cu principess'a Stefania. Oratorul deputaţiunii a fost mitropolitul-primatu Simor, căruia Maj. Sa a respunsu, că primesce cu bucuria acestu actu de fidelitate si devotamentu.

Moştenitorul de tronu Rudolf petrece înca totu la Brusela, unde poporaţiunea pretotû-indene îl întâmpina cu ovatiuni. Dílele trecute s'a si fotografatu dimpreuna cu mirés'a sa, care nu s'a fotografatu de când a fost de síese ani, si din caus'a acest'a portretul ei nici n'a pututu sè apara în foile ilustrate. Cununi'a se va face de dóne ori, ântâiu la Brusela — conform legilor tierii — se vor îndeplini formalitătile casatoriei civile, apoi la Viena va urmá ceremon'ia religiósă.

Maj. Sa a conferitu exequatorul pentru decretul de numire al dlui Eugenu Voinescu cá consulu generalu al României la Búdepesta.

Sciri personale. Esc. Sa mitropolitul Miron Romanu a trecutû p'áice deadreptul la Viena, întrunindu-se acolo cu deputaţiunea corpurilor legiuitoare. — **Di Calimachi Catargi**, tramisu de Români'a în misiune estraordinaria la Haga, a fost primitu la 12 l. c. în audientia solemnă de regele Tierilor-de-jos, căruia i-a remisú insemnele marei cruci a ordinului „Stéu'a României“, dimpreuna cu o scrisóre a principelui Carol, prin care se notificá independint'ia statului românû. — **Di I. Popa**, avocatû în Sibíiu, va tîné dílele aceste o prelegere publica la Brasiovu în sal'a otelului „Nr. 1“, în folosul unui atelieru de sculptura în lemmu, ce se va înfiintá la Seliste. — **Di P. Hiesiu**, din Zarandu, carele a facutu studii la şcol'a politehnica din Budapesta, este admisú în Români'a, în cor-

pul de ingineri civili cu gradul de conductoru cl. II si cu retributiunea dupa gradu dela personalul de poduri si siosele.

Serbările în Portugalia. Iéta amenunturile serbatorilor ce prepara Portugalia în onórea al 3-lea centenariu a lui Camoens: La 10 juniu vor începe seri'a serbatorilor, care coincidû cu întrunirea, în acestu orasiu, a al treilea congressu literaru-internaţionalu. Guvernul portugesu si municipalitatea Lisabonei organiséza o receptiune splendida membrilor congressului. Nu va fi, de siguru, una din cele mai mici atracţiuni a centenarului lui Camoens, acésta mare întrunire internaţională, compusa de literatori, publicisti, editori veniti din diferitele puncte ale globului spre a studiá cuestiunea proprietatii literare, si presentându spectacolul maretiu al acestei confraternitati universale, care va fi atât de profitabila progresului în generalu si internaţionalisaţiunii ideilor. Se vorbesce, că se vor face preumblări pe Tagiu si că vor visitá cele mai însemnate monumente în giurul Lisabonei. Unu vasu al statului se va pune la dispoziţiunea membrilor congressului, într'unu portu al Franciei, pentru a-i transportá la Lisabona.

O noua lady Dudley. Mrs. Astor în New-York a facutu nu de multu mare senzaţiune cu juvaerele sale. La unu prândiu în „cas'a alba“ si apoi la primirea ambasadorului mexicanu, dèns'a a purtatu diamante în pretiu de 800,000 dolari. În decursul audientiei dam'a a fost pazita de doi poliştisti secreti; unu poliştistu stá diu'a nóptea la usi'a odăii sale din otelu.

Drepturi politice pentru femei. La merge bine femeilor americane. Telegraful anuncia, că în statul Jowej se va supune ratificării poporale unu amandamentu la constituţiune, care va declará, că femeile sînt elegibile pentru legislatur'a statului, adeca sînt apte sè devina senatori si represintanti. Legislatur'a statelor New-York si Masachusset a votatu fiacare unu bilu, prin care femeile vor puté în viitoru sè fía numite directóre ale şcolélor publice.

Sciri scurte. Timpul s'a recitu ierasi cá în mijlocul iernei, spre marea bucuria a negustorilor de lemne. — **Din Lugosiu** se scrie, că unu panduru comitatensu de acolo a omorítu pe unu locuitoru cu numele Samuil Deutsch. — **Doi studenti** din şcol'a reală din Alba-Regala au duelatu pentru — o féta.

Flamur'a lui Hymen.

Di Nicolau Moldovanu, teologu absolutu de Sibíiu, în septemân'a trecuta si-a serbatu cununi'a cu domnişór'a Ana Maier, fiic'a dlui administratoru propopescu din Nocrichiu.

Suvenirea mortilor.

Trei copii în dóne díle au perdutu prin crud'a lovitura a mortii nemilóse dl Basiliu Greavu, subjude r. în Mercurea si soç'ă sa dn'a Iustina Greavu n. Popu. Numele copilasilor este: Valeriu Ioan, Marcu Aureliu si Ana, cari murira în etate de 8, 10 si 4 ani, în difteritis, la 2 si 4 l. c.

Nicolau Isacu, oficiantu ministerialu în Budapesta, a încetatu din viétia la 8 l. c. gelitu de soç'ă sa Elisa nasc. Balomiri, de fiii sei: Aureliu, Pompiliu si de nor'a sa dn'a Elisa n. Rosiescu.

Andreiu Barbosu, teologu în anul al doile la Sibíiu, a repausatu la 2 martie, în locul nascerii sale, în comun'a Ciocotisiu, în etate de 22 ani.

Proprietaru, redactoru respundictoru si editoru:

IOSIF VULCANU.

A conservá frumseti'a tineretiei

pana la adancile
betranetie
e problem'a de vietia
a fia-carei
femei.

Asta atérna de cea mai
ingrigitá cultivare a pe-
litiei. Conservarea cu-
rata si delicata a ace-
teia. intretinerea ei in
finetia si freschetia. —
stirpirea petelor, a ro-
sietiei, a pistruelor si a
tuturor petarilor peli-
tiei, precum mai ales
nimicirea repentina si
durabila a cretielelor, se

póte efeptu'i deosebitu prin escelent'a si atat de suprindietóra
in efectu

RAVISSANTE

(du dr. Lejosse à Paris.)

unicul nestrucaciosu preservativu pentru cultivarea pelitiei,
esaminatu oficialminte. Celu mai pretiosu secretu de toaleta
al damelor elegante din Paris. Londra, Viena si Budapesta,
conservarea freschetiei din tineretie si la betranetie : s'a pro-
batu prin mii de esemple cá bunu, de aceea, cá primu-mij-
locu de infrumsetiare, nu póte se lipsesca de pe mes'a de toa-
leta a nici unei dame.

Pretul unei sticle originale mari fl. 2.50) cu indrumare de
Pretul unei sticle originale mici fl. 1.50) intrebuintiare.

ESENTIA RAVISSANTE de PERU.

Mijlocu escelentu pentru
curatirea radecinei pe-
rului, care impedecea for-
marea teritiei de peru
si caderea perului ; este
o forte placuta apa de
spelatu capul, cáci are
unu efectu bunu asupra
pelei capului.
Pretul unei sticle fl.1.20

**POMADE
RAVISSANTE,**

escelenta pomada pentru
infrumsetiarea si con-
servarea perului ; intar-
resce radeciu'a perilor,
impedecea formarea teri-
tiei de peru si caderea perului, i da lucóre naturala, il face
undulantu, si il scutesce pana la adancile betranetie de inca-
runtire. Pretul unui flacon 1 fl.

tiei de peru si caderea perului, i da lucóre naturala, il face
undulantu, si il scutesce pana la adancile betranetie de inca-
runtire. Pretul unui flacon 1 fl.

HUILE RAVISSANTE.

Oleiu Ravissante de peru.

Preservativul celu mai bunu in contra caruntirii si caderii pe-
rului, care impedecea formarea teritiei, renvia perul bolnavu si
ajutóra admirabilu crescerea perului. Se póte recomanda ace-
lora, cari in locu de pomada intrebuintieza oleiu. Efectul e
admirabilu. Pretul unui flacon 1 fl.

Comandele prin epistole se efectuescu cu 'ntór-
cerea postei prin magazinul centralu de espeditiune
a Specialitatilor Ravissante a lui

H. SCHWARZ,

in Budapesta Boulevard-Muzeu nr. 10.

**Indispensabili
articoli de economía**

din adeveratu argintu britanicu

se afla de vëndiare cu *a patr'a parte* a pretiului
de fabrica, anume :

	pân'acuma	acuma
6 escelente cutite de mesa, cu adeveratu taisiu englezescu	fl. 9.—	fl. 2.25
6 furcutie de cele mai fine, din o bucata	fl. 5.80	fl. 1.45
6 lingure de mancatu, massive	fl. 5.80	fl. 1.45
6 lingure de cafea	fl. 3.—	fl. .75
6 raste, cea mai buna calitate	fl. 6.—	fl. 1.50
1 lingura de scosu sup'a, cea mai buna cali- tate, massiva	fl. 4.—	fl. 1.—
1 lingura de scosu laptele, cea mai buna cali- tate, massiva	fl. 2.—	fl.—.50
6 tasse de cele mai fine englese Victoria	fl. 2.—	fl.—.50
2 fesnice frumose pentru mesa seu pianu	fl. 4.—	fl. 1.—

Tóte cele 10 de bucati comandate de odata
(in locu de fl. 41.60) **numai cu 9 fl. 70 cr.**
dimpreuna cu impachetarea.

Mai departe se afla de vëndiare :

	pân'acuma	acuma
6 cutite de desertu, cu taisiu englezescu	fl. 5.—	fl. 2.—
6 furcutie de desertu, din o bucata	fl. 5.60	fl. 1.40
6 cutite pré frumosielle, pentru copii	fl. 8.—	fl. 2.—
6 furcutie	fl. 5.60	fl. 1.40
6 lingure de mancatu	fl. 5.60	fl. 1.40
1 oglinda de toaleta, suprindietoru frumosa, de intorsu	fl. 6.—	fl. 1.50
1 pré frumosa cutia de zaharu seu de untu	fl. 6.—	fl. 1.50
1 pré frumosu clopotielu de mesa, cu sunetu argintiu	fl. 4.—	fl. 1.—

	pân'acuma	acuma
2 frumose si mari fesnice de salon	fl. 8.—	fl. 2.—
2 fesnice girandole, cu 4 bratie	fl. 36.—	fl. 9.—
2 " " " " " " " "	fl. 44.—	fl. 11.—
6 frumosielle tinetore de ou	fl. 6.—	fl. 1.50
6 tinetore de ou si mai frumose, cu tassa, in o bucata	fl. 11.20	fl. 2.80
1 frumosa cutia de tutunu	fl. 2.—	fl.—.50
1 tinetore de aprindietore (chibrituri)	fl. 3.20	fl.—.80
1 stracuratoru de theia	fl. 1.20	fl.—.30
1 preseratoru de zaharu	fl.—	fl.—.80
1 preseratoru de piperu	fl.—	fl.—.40
1 fesnicu pentru trimeau de nópte	fl. 2.—	fl.—.50
1 sararitia	fl. 2.40	fl.—.60
1 lingura de legume (zarzavaturi)	fl. 2.40	fl.—.60
1 pravu curatitoru, cate unu globurelu	fl.—	fl. .10

Articuli anuciati de mai multi negustori din Viena sub
titlul de argintu britanicu, sânt numai niste imitatiuni reu
reesite si mai multu niste jucarii pentru copii, cari in timpu
scurtu devinu negre seu galbene.

Spre a proba, ca anuciul nostru nu se bazeza pe ama-
gire, iera ne obligamu in publicitate. cá deca obiectele n'aru
placé cuiva, in timpu de optu zile se le repriminu si se retra-
nitemu banii. Acela dara, care voiesce se-si cumpere pe banii
sei marfe bune si solide, ier nu rele si de nentrebuintiatu, se
nu-si tramita banii la amagitorii din Viena, ci se se adreseze
numai de-a dreptul la magazinul fabriciei intrunite a arti-
colilor de argintu britanicu :

„Egyesült Britannia-Ezüstárak Gyári raktárába“

Budapesta, Bazar HARRIS, nr. 17, Rondeau.

**Intrare : Városháztér 9, si Koronaherczeg-
uteza 8.**

Comandele prin epistole se efectuescu cu
'ntórcerea postei punctual si cu consciintia.

(Pretul de transportu pentru greutate de 5 chile 33 cr.)